

Документ 3857-ХІІ, чинний, поточна редакція — Редакція від 01.01.2022, підстава -
[1914-ІХ](#)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 18, ст.101)

*{Вводиться в дію Постановою ВР
[№ 3858-ХІІ від 21.01.94](#), ВВР, 1994, № 18, ст.102}*

*{Із змінами, внесеними згідно із Законами
[№ 199-ІV від 24.10.2002](#), ВВР, 2002, № 51, ст.370
[№ 662-ІV від 03.04.2003](#), ВВР, 2003, № 27, ст.209
[№ 1742-ІV від 03.06.2004](#), ВВР, 2004, № 33-34, ст.406
[№ 2677-VI від 04.11.2010](#), ВВР, 2011, № 19-20, ст.142
[№ 3140-VI від 15.03.2011](#), ВВР, 2011, № 39, ст.394
[№ 4652-VI від 13.04.2012](#), ВВР, 2013, № 21, ст.208
[№ 5294-VI від 18.09.2012](#), ВВР, 2013, № 40, ст.522
[№ 245-VII від 16.05.2013](#), ВВР, 2014, № 12, ст.178
[№ 671-VII від 05.11.2013](#), ВВР, 2014, № 22, ст.784
[№ 888-VIII від 10.12.2015](#), ВВР, 2016, № 3, ст.30
[№ 901-VIII від 23.12.2015](#), ВВР, 2016, № 4, ст.44
[№ 1474-VIII від 14.07.2016](#), ВВР, 2016, № 34, ст.593
[№ 2234-VIII від 07.12.2017](#), ВВР, 2018, № 6-7, ст.40
[№ 2475-VIII від 03.07.2018](#), ВВР, 2018, № 36, ст.272
[№ 1914-ІХ від 30.11.2021](#)}*

Цей Закон регулює порядок здійснення права громадян України на виїзд з України і в'їзд в Україну, порядок оформлення документів для зарубіжних поїздок, визначає випадки тимчасового обмеження права громадян на виїзд з України і встановлює порядок розв'язання спорів у цій сфері.

Стаття 1. Право громадян України на виїзд з України і в'їзд в Україну

Громадянин України має право виїхати з України, крім випадків, передбачених цим Законом, та в'їхати в Україну.

На громадян України, які звернулися з клопотанням про виїзд з України, поширюються усі положення чинного законодавства, вони користуються всіма правами і несуть встановлені законом обов'язки. За громадянами України зберігаються на її території майно, кошти, цінні папери та інші цінності, що належать їм на праві приватної власності. Будь-яке обмеження їх громадянських, політичних, соціальних, економічних та інших прав не допускається.

Порядок в'їзду до іноземної держави регулюється законодавством відповідної держави.

Громадянин України ні за яких підстав не може бути обмежений у праві на в'їзд в Україну.

Стаття 2. Документи, що дають право громадянину України на виїзд з України і в'їзд в Україну

Документами, що дають право громадянину України на виїзд з України і в'їзд в Україну, є:

- 1) паспорт громадянина України для виїзду за кордон;
- 2) дипломатичний паспорт України;
- 3) службовий паспорт України;
- 4) посвідчення особи моряка;
- 5) посвідчення члена екіпажу;
- 6) посвідчення особи на повернення в Україну (дає право на в'їзд в Україну).

У передбачених міжнародними договорами України випадках замість документів, зазначених у [частині першій](#) цієї статті, для виїзду з України і в'їзду в Україну можуть використовуватися інші документи.

{Стаття 2 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1742-IV від 03.06.2004](#); в редакції Закону [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#)}

Стаття 3. Порядок перетинання громадянами України державного кордону України

Перетинання громадянами України державного кордону України здійснюється в пунктах пропуску через державний кордон України після пред'явлення одного з документів, зазначених у [статті 2](#) цього Закону.

[Правила перетинання державного кордону України громадянами України](#) встановлюються Кабінетом Міністрів України відповідно до цього Закону та інших законів України.

Стаття 4. Порядок оформлення документів для постійного проживання громадян України за кордоном

Оформлення документів для виїзду громадян України за кордон на постійне проживання здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

Оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово, здійснюється закордонними дипломатичними установами України.

Проведення за заявами про оформлення документів для виїзду громадян України за кордон на постійне проживання здійснюється в [порядку](#), затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

Проведення за заявами про оформлення документів для залишення на постійне проживання за кордоном громадян України, які виїхали за кордон тимчасово, здійснюється в [порядку](#), затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері зовнішніх зносин.

{Стаття 4 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 199-IV від 24.10.2002](#), [№ 1742-IV від 03.06.2004](#), [№ 3140-VI від 15.03.2011](#), [№ 5294-VI від 18.09.2012](#); в редакції Закону [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#)}

{Статтю 5 виключено на підставі Закону [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#)}

Стаття 6. Підстави для тимчасового обмеження права громадян України на виїзд з України

{Назва статті 6 в редакції Закону [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#)}

Право громадянина України на виїзд з України може бути тимчасово обмежено у випадках, коли:

{Абзац перший частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 888-VIII від 10.12.2015](#); в редакції Закону [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#)}

1) він обізнаний з відомостями, які становлять державну таємницю, - до закінчення терміну, встановленого [статтею 12](#) цього Закону;

{Пункт 2 частини першої статті 6 виключено на підставі Закону [№ 888-VIII від 10.12.2015](#)}

3) стосовно нього у порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством, застосовано запобіжний захід, за умовами якого йому заборонено виїжджати за кордон, - до закінчення кримінального провадження або скасування відповідних обмежень;

{Пункт 3 частини першої статті 6 в редакції Закону [№ 4652-VI від 13.04.2012](#)}

4) він засуджений за вчинення кримінального правопорушення - до відбуття покарання або звільнення від покарання;

{Пункт 4 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 4652-VI від 13.04.2012](#)}

5) він ухиляється від виконання зобов'язань, покладених на нього судовим рішенням або рішенням інших органів (посадових осіб), що підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому законом, - до виконання зобов'язань або сплати заборгованості зі сплати аліментів;

{Пункт 5 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2677-VI від 04.11.2010](#), [№ 888-VIII від 10.12.2015](#); в редакції Закону [№ 2234-VIII від 07.12.2017](#)}

{Пункт 6 частини першої статті 6 виключено на підставі Закону [№ 888-VIII від 10.12.2015](#)}

{Пункт 7 частини першої статті 6 виключено на підставі Закону [№ 671-VII від 05.11.2013](#)}

{Пункт 8 частини першої статті 6 виключено на підставі Закону [№ 888-VIII від 10.12.2015](#)}

9) він перебуває під адміністративним наглядом Національної поліції - до припинення нагляду.

{Пункт 9 частини першої статті 6 в редакції Закону [№ 245-VII від 16.05.2013](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 901-VIII від 23.12.2015](#)}

10) він є керівником юридичної особи або постійного представництва нерезидента (згідно з відомостями з Єдиного державного реєстру, наданими відповідно до [Закону України](#) "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань"), що не виконує встановленого [Податковим кодексом України](#) податкового обов'язку щодо сплати грошових зобов'язань, що призвело до виникнення у такої юридичної особи або постійного представництва нерезидента податкового боргу в сумі, що перевищує 1 мільйон гривень, та якщо такий податковий борг не сплачено протягом 240 календарних днів з дня вручення платнику податків податкової вимоги, - до погашення суми такого податкового боргу, у зв'язку з яким таке обмеження встановлюється.

{Частина першу статті 6 доповнено пунктом 10 згідно із Законом [№ 1914-IX від 30.11.2021](#)}

{Частина другу статті 6 виключено на підставі Закону [№ 888-VIII від 10.12.2015](#)}

Тимчасове обмеження права громадянина України на виїзд з України у випадках, передбачених частинами [першою](#) та [шостою](#) цієї статті, запроваджується в порядку, передбаченому законодавством. У разі запровадження такого обмеження орган, що його запровадив, в одnodенний строк повідомляє про це громадянина України, стосовно якого запроваджено обмеження, та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону.

{Частина третя статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 5294-VI від 18.09.2012](#); в редакції Законів [№ 888-VIII від 10.12.2015](#), [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2475-VIII від 03.07.2018](#)}

{Частина четверту статті 6 виключено на підставі Закону [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#)}

{Частина п'яту статті 6 виключено на підставі Закону [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#)}

У разі накладення на громадянина адміністративного стягнення за вчинення правопорушення, передбаченого частиною сьомою [статті 184](#) Кодексу України про адміністративні правопорушення, йому тимчасово обмежується право на виїзд з України з дитиною строком на один рік з дня накладення адміністративного стягнення, крім випадку, коли є нотаріально посвідчена згода на виїзд дитини другого з батьків.

{Статтю 6 доповнено частиною шостою згідно із Законом [№ 2475-VIII від 03.07.2018](#)}

{Статтю 7 виключено на підставі Закону [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#)}

Стаття 8. Порядок оскарження рішень, дій чи бездіяльності з питань виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України

Рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, посадових і службових осіб з питань виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України можуть бути оскаржені у встановленому законом порядку.

{Стаття 8 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 888-VIII від 10.12.2015](#); в редакції Закону [№ 1474-VIII від 14.07.2016](#)}

Стаття 9. Обмеження на виїзд з України з міркувань безпеки громадян

У разі виникнення в будь-якій іноземній державі надзвичайної ситуації, що унеможлиблює створення в ній умов для безпеки громадян України, Кабінет Міністрів України приймає рішення про особливий порядок виїзду громадян України до цієї держави. Рішення та інформація про це доводяться до відома громадян, які мають намір виїхати до даної держави.

Громадяни України, які мають намір виїхати до держави, щодо якої прийнято рішення про обмеження виїзду, і які мають візу на в'їзд до цієї держави, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, попереджаються про неможливість з боку України забезпечити громадянину необхідну безпеку у зв'язку з виникненням надзвичайної ситуації. Це попередження не є заборонаю для виїзду.

З метою створення умов, що гарантують відшкодування громадянину України витрат, пов'язаних з надзвичайними обставинами під час перебування за кордоном, громадянин України повинен бути застрахованим.

Стаття 10. Виїзд з України недієздатних осіб

Громадянам України, визнаним судом недієздатними, виїзд з України може бути дозволено на підставі нотаріально засвідченого клопотання їх законних представників або за рішенням суду.

Стаття 11. Виїзд з України військовослужбовців

Військовослужбовці можуть виїжджати з України на загальних підставах.

Стаття 12. Виїзд з України громадян, які обізнані з відомостями, що становлять державну таємницю

Виїзд з України громадянина України, який обізнаний з відомостями, що становлять державну таємницю України, може бути не дозволено у випадках, передбачених [Законом України](#) "Про державну таємницю".

Обмеження повинні бути доведені до відома громадян власником або уповноваженим ним органом, керівником навчального закладу, командуванням військової частини під час прийняття на роботу (навчання) та зарахування на військову службу, пов'язаних з допуском до відомостей, що становлять державну таємницю.

Стаття 13. Застосування міжнародних договорів

Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Президент України
м. Київ
21 січня 1994 року
№ 3857-XII

Л.КРАВЧУК